

Az agitáció rangja

Napjainkban még igazabban

Az egri gyár pártvezetőségének beszámolójában ezt olvasom egy fejezet összegzéseként, amely az MSZMP XIII. kongresszusa dokumentumainak megismerésére vonatkozott: „Célunk az volt, hogy minden párttag megismerje, helyesen értelmezze az elfogadott dokumentumokat, felkészülten és kezdeményezően vegyen részt annak végrehajtásában, képviselje a párt politikáját”. Mindez napjainkban még igazabb, és ezen igazság terjesztésében továbbra is nagy szerepet kapnak a pártcsoportok, az agitáció és a jó közösség; ahol tulajdonképpen a termelési feladatok teljesülnek.

Kétségtelen, a pártcsoportok szerepe napjainkban megnőtt, mivel, ahol jól működik, ott megvan a lehetőség arra, hogy napról napra fejlesszék a párttagok azon képességeit, amelyek alkalmassá tehetik őket egyre nagyobb követelmények teljesítésére.

Az is kétségtelen, hogy a pártcsoportok munkájának minőségét befolyásolja a bizalmi tevékenységének minősége, akinek arra is kell törekednie, hogy a csoport munkája ne merüljön ki a maga belső ügyeinek intézésében, hanem helyezzen még nagyobb súlyt a tömegpolitikai munkára. A pártcsoport munkája váljon még nyitottabbá, tagjai növeljék tömegkapcsolatukat. Mindez azért is válik szükségessé, hogy még sikerebben ismertessék, fogadtassák el a felsőbb szervek határozatait, hogy önálló cselekvésre készteszenek. Ezért szükséges a munkaterületek politikai arculatának formálása, a pártonkívüli dolgozókkal való kapcsolat erősítése, az őket foglalkoztató kérdések megválaszolása, a párt politikája melletti kiállás bizonyítása és a párttaggá nevelés. Tudott tény, hogy senki nem születik kommunistának, amikor belép a pártba akkor sem az még. Kommunistává csak abban a közösségben lesz valaki igazán, amely őt befogadja, ahol odaadást tapasztal. Ahhoz pedig, hogy valaki a belépésig, majd a kommunista magatartásig eljusson, a pártcsoport kommunistáinak segítése, nevelőmunkája elengedhetetlen.

Nincs ma társadalmunknak olyan területe, ahol ne igényelnék, ne sürgetnék a tájékoztatást. Így például — ahogy az egri pártvezetőség is megfogalmazta, érdekelte a dolgozókat az „...hogyan hová áramlott ki a bér, melyik ágazatba. A nagyüzemi munkásokhoz? ...” „... fontosnak tartja a párttagság a jól dolgozó és a népgazdaság részére szükséges terméket előállító nagyüzemi munkásosztály helyzetére való odafigyelést”, de „...a teljesítmény nélküli bértáplálás” megszüntetését is.

Egyszóval, kíváncsiak lettünk és a kérdések, magyarázatot kívánnak. Ezért van ma a korábbinál nagyobb rangja az agitációnak, mivel az emberek várják, sőt elvárják a meggyőző szót. Nem kis teendőről van tehát szó, hiszen az agitációval, és propagandával foglalkozó pártmunkásoknak ma a legfőbb gondja az, hogy miként lehet helytállni a rohamosan változó világunkban, ahol egymást érik a nemzetközi, világpolitikai és hazai események, a legkülönbözőbb pozitív vagy negatív előjelű változások, váratlan fordulatok. Ezért napi gond az, hogy miként lehet legjobban, leggyorsabban választ adni az ország fejlődése révén napvilágra kerülő problémákra, amelyek természetesen minduntalan változnak és megújulnak. Mondhatjuk azt, hogy a „tegnapi” ismeretek „mára” már elavultak. Ezért igényli az agitáció maga is a szüntelen megújulást hatékonyság érdekében. Eredményessége viszont attól függ, hogy milyen az a politika, amelynek végrehajtásához a dolgozók segítségét kérjük. Ez a magyarázata a dolgozók helyes orientálásának igényének, amely nemcsak az emberek jogos igénye, hanem a vállalati politikai vezetés szerves alkotórésze is kell, hogy legyen a jövőben is.

B. M.